

Силабус навчальної дисципліни
«НОВІТНЯ ІСТОРІЯ КРАЇН АЗІЇ ТА АФРИКИ»

Галузь знань: 03 Гуманітарні науки; 01 Освіта/Педагогіка

Спеціальність: 032 Історія та археологія; 014 Середня освіта (Історія)

Освітні програми: Історія та археологія (Європеїстика); Історія та археологія (Краєзнавчо-туристична робота); Середня освіта (Історія. Правознавство); Середня освіта (Історія. Географія)

Рівень вищої освіти: перший (бакалаврський)

Курс: 4

Семестр: 7, 8

Факультет	Історичний
Кафедра	Кафедра всесвітньої історії та методик навчання
Викладач(-и)	ПІБ: Скрипник Олена Миколаївна Посада: професор кафедри всесвітньої історії та методик навчання E-mail: olena-skripnik@meta.ua
Лінк на освітній контент дисципліни	https://moodle.dls.udpu.edu.ua/
Статус дисципліни	Навчальна дисципліна обов'язкового компонента
Загальний обсяг дисципліни, кредити ЄКТС / години	4 кредити / 120 годин
Обсяг дисципліни (години) та види занять	Денна форма: лекції (40 год.), практичні (40 год.), самостійна робота (40 год.) Заочна форма: лекції (8 год.), практичні (4 год.), самостійна робота (10 год.)
Політика дисципліни	Академічна добросердість. Дотримання академічної добросердістю здобувачами освіти передбачає: – самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю; посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей; – дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права; – надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерел інформації. Відвідування занять. Відвідування занять є обов'язковим. Пропуски семінарських занять відпрацьовуються в обов'язковому порядку. Здобувач вищої освіти зобов'язаний відпрацювати пропущене заняття впродовж двох тижнів з дня його пропуску. На лекціях вітається активне сприйняття та співпраця з викладачем. Креативна ініціатива здобувача вищої освіти. Креативна ініціатива здобувача вищої освіти під час вивчення дисципліни всіляко підтримується, оскільки це сприяє формуванню творчої особистості і є умовою становлення фаховості майбутнього історика. Вітається відмова від шаблонності та стереотипності в дослідницькій роботі. Креативна ініціатива, за умови дотримання академічної добросердістю, заслуговує на оцінку найвищим балом за виконану роботу, відповідно до розподілу балів, які отримують здобувачі вищої освіти з дисципліни.
Що будемо вивчати?	Історію афро-азійського регіону в новітню добу.
Чому це треба вивчати?	Сформувати у здобувачів вищої освіти розуміння основних тенденцій соціально-економічного, політичного та культурного розвитку країн Азії та Африки в ХХ – на початку ХХІ ст.
Яких результатів можна досягнути?	Знання періодизації, джерельної бази та історіографії новітньої історії країн Азії і Африки; основних тенденцій політичного і соціального, економічного розвитку держав і народів країн Азії і Африки у ХХ – на початку ХХІ ст. Знання основних закономірностей у розвитку культури народів Сходу та цивілізаційних взаємовпливів Сходу і Заходу. Уміння розкривати тенденції в розвитку науки та історіографії новітньої історії країн Азії і Африки, давати характеристику джерельної бази хронології та періодизації.

	<p>Уміння згідно з пануючими в сучасній історіографії методологіями, та дослідницькими техніками інтерпретувати корінні проблеми розвитку країн Азії і Африки; охарактеризувати колоніальну політику європейських держав у країнах Азії та Африки після завершення Першої світової війни і національно-визвольну боротьбу народів регіону на завершальному етапі колоніальної епохи.</p> <p>Уміння виділяти в історії країн Азії і Африки ключові проблеми: вплив природних і соціокультурних чинників на економіку та культуру, періоди розквіту і занепаду, політичні і соціальні процеси, сформовані під зовнішнім впливом</p>
Як можна використати набуті знання та уміння?	<p>Компетентності якими має володіти студент:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Здатність застосовувати набуті історичні знання та вміння з ключових проблем новітньої історії Азії і Африки для формування відповідних знань та вмінь в учнів. - Здатність використовувати набуті знання при веденні наукових дискусій з складних питань історії країн Азії і Африки. - Здатність відбирати джерела, а також фактичний матеріал, які необхідні для обґрунтування теорії, викладу проблеми, розгляду причинно-наслідкових зв'язків. - Здатність проводити самостійне наукове дослідження з історії країн Азії і Африки новітнього періоду та презентувати його результати. - Здатність співпрацювати з носіями різних історичних і культурних цінностей; створювати умови для комунікації із представниками наукових громадських, релігійних і національно-культурних організацій.
Зміст дисципліни	<p>Країни Східної, Південної, Південно-Східної та Центральної Азії в 1918–1945 рр. (Китай, Японія та Корея, Монголія, Індія, Індонезія, Філіппіни, Малайя, Бірма, Таїланд, Країни Індокитаю, Країни Центральної Азії).</p> <p>Середній Схід, арабські країни і Тропічна та Південна Африка в 1918–1945 рр. (Туреччина, Іран, Афганістан, Ірак, Сирія та Ліван, Арабські країни Північної Африки, Країни Тропічної та Південної Африки).</p> <p>Східна Азія в другій половині ХХ – на початку ХХІ ст. (Китай і Монголія, Японія, Корея).</p> <p>Країни Південної, Південно-Східної, Центральної Азії та Середнього Сходу в другій половині ХХ – на початку ХХІ ст. (Індія та Пакистан, Країни Індокитаю, Індонезія, Філіппіни, Малайя, Бірма, Таїланд, Туреччина, Іран, Афганістан, Держави Центральної Азії).</p> <p>Арабські країни. Ізраїль. Країни Африки в другій половині ХХ – і початку ХХІ ст. (Сирія, Ліван та Йорданія, Ірак, Арабські країни Африк Ізраїль, Тропічна та Південна Африка, Країни Західної Африки, Південна Африканська Республіка).</p> <p>Арабо-Ізраїльський конфлікт.</p>
Обов'язкові завдання	Здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти має виконувати завдання до семінарських занять, модульні контрольні роботи, ІНД підсумкове тестове завдання.
Міждисциплінарні зв'язки	Нова історія країн Азії та Африки; Новітня історія країн Європи і Америки.
Інформаційне забезпечення (з репозитарію та фонду НБ УДПУ та ін.)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Антонова К.А. и др. История Индии. М.: Мысль, 1979. 668 с. 2. Головченко В. I., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Колоніальний Схід (кінець XIX – друга третина ХХ ст.): навч. посібник. К.: Либідь, 2010. 520 с. 3. Ігнатьев П.М. Країнознавство. Країни Азії: Навч. посіб. Чернівці: Книга – ХХІ, 2004. 384 с. 4. История Китая / В.В.Адамчик, М.В.Адамчик, А.Н.Бадан и др. М.: Харвест, 2004. 736 с. 5. Козицький А.М. Новітня історія Азії та Африки. Львів: «Афіша», 2004. 430 с. 6. Крюгер Р. Китай. История страны. М.: Эскимо; СПб.: Мидгард, 2008. 550 с. 7. Попович М. Червоне століття. К.: АртЕк, 2007. 888 с. 8. Священко З.В. Новітня історія країн Азії і Африки : навчальний

	методичний посібник / З.В. Священко, О.М. Скрипник. – Умань : ВПЦ «Візаві», 2014. – 294 с. 9. Сергійчук І.М. Новітня історія країн Азії та Африки (1918 – кінець ХХ ст.). Суми : Університетська книга, 2003. 288 с. 10. Таммита-Дельгода С. Індія. Історія страны. М.: Эскимо; СПб.: Мидгард, 2007. 352 с.
Поточний контроль	Поточне оцінювання на семінарському занятті; оцінка за ІндЗ: модульний контроль; оцінка за контрольні роботи.
Підсумковий контроль	Екзамен

Розробник

Скрипник Олена Миколаївна